

חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב-2002*

פרק א': מטרת החוק

1. מטרת החוק חוק זה בא לתקן חוקים שונים, לרחות את תחילתם של חוקים ולקבוע הוראות נוספות, במטרה לאפשר הגברת הצמיחה והתעסוקה, השגת יעדי התקציב, עמידה ביעדי הגירעון לשנת הכספים 2002 והשגת יעדי המדיניות הכלכלית.

פרק ב': תחבורה

2. תיקון חוק כביש אגרה (כביש ארצי לישראל), התשנ"ה-1995¹, אחרי סעיף 3 יבוא:
3א. (א) שר האוצר ושר התחבורה רשאים להחליט כי קטע נוסף של "הרחבת חוזה הזיכיון (כביש ארצי לישראל) - מס' 2 הזיכיון" ייכלל בחוזה זיכיון שנחתם עם בעל זיכיון שנבחר לפי סעיף 3(א).

(ב) החלטת השרים לפי סעיף קטן (א) תינתן בכפוף לתנאים, לרבות תנאים כספיים וכלכליים, שעליהם יורו ושייכללו בחוזה שייחתם עם בעל הזיכיון לענין זה, שיהווה חלק מחוזה הזיכיון המקורי; על החוזה כאמור יחולו הוראות חוק זה לענין חוזה זיכיון.

3. תיקון פקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב-1972² (להלן - פקודת מסילות הברזל) - מס' 2 - בסעיף 1 (1)

(א) בהגדרה "המנהל", במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) לענין מסילת ברזל של מי שאינו הרשות מסילת ברזל מקומית המופעלת על ידי בעל זיכיון לפי הוראות סעיף 46א, או חלק ממסילה כאמור - עובד המדינה ששר התחבורה מינה בהודעה ברשומות."

(ב) בהגדרה "פקיד רכבת", אחרי "של מי שאינו הרשות" יבוא "ומסילת ברזל מקומית המופעלת על ידי בעל זיכיון לפי הוראות סעיף 46א";

(2) בסעיף 17 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום הסיפה החל במילים "בתוספת קנס" יבוא "בתוספת פיצוי כספי שקבע השר בתקנות ובלבד שלא יעלה על 180 שקלים חדשים; בתקנות כאמור רשאי השר לקבוע פיצוי כספי בשיעורים שונים בהתחשב, בין השאר, בסוג המסילה או במועד התשלום, וכן, לקבוע נסיבות שבהן יהא אדם פטור מתשלום הפיצוי הכספי";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "וקנס לפי סעיף זה" יבוא "והפיצוי הכספי לפי סעיף זה (להלן - החיוב המוגדל)", ובמקום הסיפה החל במילים "ואם לא שולמו" יבוא "ופקיד הרכבת יעבירם לרשות או לגוף שאינו הרשות ושבו הוא עובד, לפי הענין";

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בשבט התשס"ב (6 בפברואר 2002); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 3043, מיום י"ב בחשוון התשס"ב (29 באוקטובר 2001), עמ' 16, בהצעות חוק 3065, מיום ט"ז בטבת התשס"ב (31 בדצמבר 2001), עמ' 205 ובהצעות חוק 3072, מיום ח' בשבט התשס"ב (21 בינואר 2002), עמ' 224.

¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 490; התשנ"ח, עמ' 282.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 23, עמ' 485; ס"ח התשמ"ה, עמ' 163.

"(ד) (1) לא שולם החיוב המוגדל על אתר, עם דרישת פקיד הרכבת כאמור בסעיף קטן (ג), ימסור פקיד הרכבת לחייב בתשלום דרישה בכתב לשלם את החיוב המוגדל בתוך המועד שנקבע בתקנות לפי סעיף קטן (ז) (להלן - דרישה לתשלום).

(2) בדרישה לתשלום יצוינו זכותו של החייב בתשלום להגיש ערר לבית משפט כאמור בסעיף קטן (ה) והאפשרות להגיש בקשה לביצוע הדרישה לתשלום בלשכת הוצאה לפועל.

(3) לא שולם החיוב המוגדל בתוך המועד כאמור בפסקה (1), ייתוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961³, עד למועד תשלום.

(ה) (1) על דרישה לתשלום ניתן להגיש ערר לבית משפט השלום.

(2) על החלטת בית המשפט בערר שהוגש לפי פסקה (1) ניתן לערער ברשות לבית המשפט המחוזי אשר ירון בערעור בשופט אחד.

(1) (1) לא שולם החיוב המוגדל לפי הוראות סעיף קטן (ד), ולא הוגש ערר לבית המשפט לפי הוראות סעיף קטן (ה), או שהערר נדחה, ניתנת הדרישה לתשלום לביצוע כמו פסק דין של בית משפט בענין אזרחי, ויחולו לענין זה ההוראות לפי חוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967⁴ (להלן - חוק ההוצאה לפועל), בשינויים המחויבים, ובכפוף להוראות לפי סעיף זה.

(2) (א) המבקש את ביצועה של דרישה לתשלום יגיש ללשכת ההוצאה לפועל בקשה על כך בדרך שתיקבע בתקנות לפי סעיף קטן (ז).

(ב) הוגשה בקשה לביצוע דרישה לתשלום בלשכת הוצאה לפועל, לא יינקטו הליכים לביצועה אלא לאחר המצאת אזהרה ולאחר שחלפה התקופה שנקבעה באזהרה.

(ג) הוגשה בקשה לביצוע דרישה לתשלום בלשכת הוצאה לפועל, רשאי החייב בתשלום להגיש התנגדות לביצועה במועד ובדרך שייקבעו בתקנות לפי סעיף קטן (ז) (להלן - התנגדות להוצאה לפועל); ואולם חייב בתשלום שהגיש ערר לפי הוראות סעיף קטן (ה) לא יהא רשאי להגיש התנגדות להוצאה לפועל.

(ד) הוגשה התנגדות להוצאה לפועל, יעכב ראש ההוצאה לפועל את הביצוע ויעביר את הענין לבית המשפט; לענין הדיון בבית המשפט רואים את ההתנגדות כבקשת רשות להתגונן בדיון מקוצר לפי תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984⁵.

(ז) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות לביצוע סעיפים קטנים (ד) עד (ו), לרבות בענינים אלה:

³ ס"ח התשכ"א, עמ' 162.

⁴ ס"ח התשכ"ז, עמ' 116; התש"ס, עמ' 525.

⁵ ק"ת התשמ"ד, עמ' 2220.

- (1) נוסח הדרישה לתשלום והפרטים שיצוינו בה;
- (2) דרכי המסירה וההמצאה של הדרישה לתשלום לחייב בתשלום;
- (3) המועד לתשלום החיוב המוגדל;

(4) דרכי ההגשה של ערר וערעור לבית המשפט, של בקשה לביצוע דרישה לתשלום בלשכת הוצאה לפועל ושל התנגדות להוצאה לפועל, הפרטים שייכללו בהם והמועדים להגשתם.

(ח) הסכום האמור בסעיף קטן (א) יעודכן, בכל שנה, ב-1 בינואר וב-1 ביולי, לפי שיעור עליית המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון לעומת מדד חורף נובמבר 2001, ויעוגל לשקל החדש הקרוב; לענין זה, "המדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.⁶

(3) במקום סעיף 36 יבוא:

36. (א) מי שעשה אחד מאלה, דינו – הקנס הקבוע בסעיף 61(א1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977:⁷

דמי תשלום דמי נסיעה או חיוב מוגדל

- (1) נסע ברכבת בלי ששילם מראש את דמי נסיעתו;
- (2) לא שילם את החיוב המוגדל לפי הוראות סעיף 17.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), בהעדר נימוקים מיוחדים שיירשמו בידי התובע, לא יוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף קטן (א), בהתקיים אחד מאלה:

(1) הנוסע שילם את החיוב המוגדל לפי הוראות סעיף 17 או שטרם חלף המועד לתשלום;

(2) הדרישה לתשלום שנמסרה לחייב בתשלום הוגשה לביצוע בלשכת הוצאה לפועל לפי הוראות סעיף 17.⁸

(4) בסעיף 43, במקום "או בזכות הרשות" יבוא "בזכות הרשות או בזכותו של מפעיל מסילה לפי הוראות סעיפים 46 או 48", ובמקום "או הרשות" יבוא "הרשות או מפעיל מסילה כאמור";

(5) במקום סעיף 45 יבוא:

45. (א) היה לפקיד רכבת יסוד סביר לחשד שאדם עבר בפניו עבירה לפי פקודה זו, רשאי הוא לדרוש מאותו אדם להזדהות לפניו במסירת שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות, או תעודה רשמית אחרת המעידה על זהותו, שהוא חייב בהחזקתה על פי כל דין.

"עיכוב חשוד בעבירה"

(ב) סירב אדם להזדהות כאמור בסעיף קטן (א), או היה לפקיד רכבת יסוד סביר לחשד כי אדם עבר בפניו עבירה לפי פקודה זו רשאי פקיד הרכבת לעכבו עד לבואו של שוטר שאליו יימסר המעוכב בהקדם; על עיכוב כאמור יחולו הוראות סעיפים 72 עד 74 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996,⁹ בשינויים המחויבים.

⁶ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁷ ס"ח התשנ"ז, עמ' 338.

הפעלת סמכויות סילוק ועיכוב 44א. פקיד רכבת לא יפעיל סמכויות סילוק ועיכוב לפי סעיפים 44 ו-45, אלא אם כן עבר הכשרה מתאימה כפי שקבע השר, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים, ומשטרת ישראל הודיעה לגביו כי אין מניעה, מטעמים של ביטחון הציבור, כי יפעיל סמכות כאמור.”;

(6) סעיף 46 – בטל;

(7) אחרי סעיף 46 יבוא:

“פרק ד’1: מסילת ברזל מקומית

הפעלת מסילת ברזל מקומית 44א. (א) השר רשאי, באישור הממשלה, להעניק זיכיון לבנייתה, להפעלתה ולניהולה של מסילת ברזל מקומית למי שאינו הרשות, ובלבד שהוא חברה הרשומה בישראל ושלרשות אין אמצעי שליטה בו.

(ב) (1) בעל הזיכיון ייבחר במכרז פומבי;

(2) במכרז ובזיכיון ניתן לקבוע תנאים המגבילים את הזכות להשתתף במכרז ולהחזיק בזיכיון, ובלבד שתנאים כאמור ייקבעו באישור השר ושר האוצר (להלן – השרים); תנאים במכרז ובזיכיון, שענינם תקופת הזיכיון, דמי הנסיעה וערכונם, טעונים גם הם אישור השרים.

(ג) על מסילת ברזל מקומית יחולו הוראות הפקודה, בשינויים המתחייבים ממאפייני המסילה ומאופן מתן השירות בה.

(ד) אין באמור בסעיף זה כדי למנוע מהממשלה להטיל על הרשות לבנות, להפעיל ולנהל מסילת ברזל שאינה מתחברת למסילת ברזל אחרת שלה.

(ה) בסעיף זה –

“אמצעי שליטה” – כהגדרתם בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ”א-1981⁸;

“מסילת ברזל מקומית” – מסילת ברזל שניתנים בה שירותי תחבורה ציבורית ושאינה מתחברת למסילת ברזל של הרשות.”

(8) בסעיף 48, אחרי “מסילת ברזל” יבוא “שאינה מסילת ברזל מקומית כהגדרתה בסעיף 46א”;

(9) בסעיף 50, במקום “שלושה חודשים” יבוא “שנה”.

4. פורסם מכרז, לפני תחילתו של חוק זה, לבחירת בעל זיכיון לבנייתה, להפעלתה ולניהולה של מסילת ברזל מקומית כהגדרתה בסעיף 44א לפקודת מסילות הברזל, כנוסחו בסעיף 3 לחוק זה, יראו את פרסום המכרז ואת ההליכים הקשורים לבחירת הזוכה שנעשו לפני יום תחילתו של חוק זה, כאילו נעשו לפי הוראות הסעיף האמור.

פקודת מסילות הברזל – הוראת מעבר

⁸ ס”ח התשמ”א, עמ’ 232.

פרק ג': גמלאות לעובדי המדינה - מעבר לפנסיה צוברת

5. בחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התש"ל-1970⁹ -

(1) בסעיף 1 -

(א) אחרי ההגדרה "הטבות פרישה" יבוא:

"היום הקובע" - יום שקבע שר האוצר לפי הוראות סעיף 107א(ג);

(ב) בהגדרה "עובד המדינה" או "עובד", אחרי "שוטר וסוהר" יבוא "למעט עובד חדש כמשמעותו בסעיף 107א, וכן";

(2) אחרי סעיף 107 יבוא:

"עובד חדש (א) הוראות חוק זה לא יחול על מי שהתמנה לפי חוק המינויים ביום הקובע החל לגביו או לאחרי (להלן - עובד חדש).

(ב) עובד חדש יהיה מבוטח בקופת גמל לקצבה, בתנאים שייקבעו בהסכם הקיבוצי החל עליו; לא חל על עובד חדש הסכם קיבוצי, יהיה מבוטח בקופת גמל לקצבה בתנאים שייקבעו בחוזה העבודה החל עליו; לא חל עליו הסכם או חוזה כאמור, יבוטח העובד באותם תנאים שבהם מבוטחים רוב העובדים החדשים בקופת גמל לקצבה על פי בחירתו.

(ג) (1) שר האוצר יקבע את היום הקובע בהודעה ברשומות, ובלבד שהיום הקובע יהיה בתוך תקופה של 6 חודשים שתחילתה ביום י"ז באדר התשס"ב (1 במרס 2002).

(2) (א) שר האוצר רשאי לקבוע יום קובע שונה לסוגי עובדים שונים.

(ב) על אף הוראות פסקת משנה (א), לגבי עובדים במקום עבודה מהמפורטים בתוספת, יקבע שר האוצר, בהתאם להוראות פסקה (1), יום קובע אחיד לכלל העובדים באותו מקום עבודה (בסעיף זה - יום קובע אחיד); ואולם רשאים הצדדים להסכם קיבוצי להסכים ביניהם לגבי סוג עובדים במקום עבודה מהמפורטים בתוספת, כי לא יחול עליו התנאי בדבר יום קובע אחיד; הוסכם כאמור, יהיה היום הקובע שיקבע שר האוצר לגבי אותו סוג עובדים בתוך תקופה של שני חודשים שתחילתה ב־1 בחודש שלאחר היום שבו הודיעו על כך לשר האוצר, ובלבד שבכל מקרה יהיה היום הקובע בתוך התקופה האמורה בפסקה (1).

(3) הוראות סעיף קטן זה יחולו גם על עובדים שתנאי עבודתם על פי כל דין הם כתנאי עבודתם של עובדי המדינה.

⁹ ס"ח התש"ל, עמ' 65.

(ד) בסעיף זה, "קופת גמל לקצבה" – כהגדרתה בתקנות מס הכנסה (כללים לאישור ולניהול קופות גמל), התשכ"ד-1964¹⁰.

710ב. על אף הוראות סעיף 107א, הוראות חוק זה יחולו, לפי הענין, על כל אחד מאלה:

סייג לתחולת
סעיף 107א

(1) מי שערב היום הקובע היה מועסק לפי תקנה ו(5) לתקנות שירות המדינה (מינויים) (חווה מיוחד), התש"ך-1960¹¹, או לפי תקנה ו(4) לתקנות שירות המדינה (מינויים) (חווה מיוחד) (עובדי משרד מבקר המדינה), התשכ"ב-1962¹², או לפי תקנה ו(4) לתקנות שירות המדינה (מינויים) (חווה מיוחד) (עובדי הכנסת), התשכ"ד-1963¹³, ונתמנה לשירות המדינה בכתב מינוי לפי סעיף 17 לחוק המינויים (להלן – כתב מינוי) ביום הקובע או לאחריו, ובלבד שמועד תחילת מינויו קדם ליום הקובע;

(2) מי שערב היום הקובע היה מועסק לפי אחד מהמפורטים להלן, ונתמנה לשירות המדינה בכתב מינוי ביום הקובע או לאחריו:

(א) כתב הרשאה שניתן לפי סעיף 37 לחוק המינויים;

(ב) הרשאה להעסקה לשעה שניתנה בכתב לפי סעיף 38 לחוק המינויים;

(ג) הרשאה להעסקה שניתנה בכתב לפי סעיף 39 לחוק המינויים;

(3) מי שערב היום הקובע לעובדים מסוגו היה מועסק אצל מעביד ששר האוצר התקשר עמו בהסכם לפי סעיף 86, והוראות הסכם זה חלו לגביו ביום הקובע כאמור, ואשר נתמנה לשירות המדינה בכתב מינוי ביום הקובע או לאחריו;

(4) מי שנתמנה בכתב מינוי ביום הקובע או לאחריו וערב היום הקובע היה שוטר או סוהר, ובלבד שאותו אדם לא יצא לקצבה עקב שירותו במשטרה או בשירות בתי הסוהר, לפי הענין. לבית תחילת שירותו בשירות המדינה בתפקיד שלו התמנה בכתב מינוי;

(5) עובד שירותי הביטחון כהגדרתו בסעיף 63א.;

(3) אחרי סעיף 108 יבוא:

"הסכם לביטוח 108א. (א) ביטוח זכויות פנסיה של עובד המדינה בשל רכיבי משכורת שאינם חלק מהמשכורת הקובעת, כהגדרתה בסעיף 8, מיוחד

¹⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

¹¹ ק"ת התש"ך, עמ' 880.

¹² ק"ת התשכ"ב, עמ' 1700.

¹³ ק"ת התשכ"ד, עמ' 82.

מקצתם או כולם, בקופת גמל כהגדרתה בסעיף 47 לפקודת מס הכנסה, ייעשה בהסכם קיבוצי או בחוזה עבודה אחר, שיאושרו על ידי שר האוצר.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי ליצור לעובד או לאדם אחר שהוראות חוק זה חלות עליו מכוח חוק או הסכם אף אחת מזכויות אלה:

(1) זכות לגמלאות בשל רכיבי משכורת כאמור בסעיף קטן (א);

(2) זכות לביטוח זכויות פנסיה בשל רכיבי משכורת כאמור בסעיף קטן (א), בלי שנעשה לגביו הסכם קיבוצי או חוזה עבודה כאמור בסעיף קטן (א).";

(4) בסופו יבוא:

"תוספת"

(סעיף 107א(ג2)ב))

בתי חולים ממשלתיים;

ממ"ג - מרכז למחקר גרעיני;

רפא"ל - רשות לפיתוח אמצעי לחימה."

פרק ד': הבטחת הכנסה ומזונות

בחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980¹⁴ (להלן - חוק הבטחת הכנסה) -

6. תיקון חוק הבטחת הכנסה - מס' 17

(1) בסעיף 1, בהגדרה "נקודת קצבה", במקום "בסעיף 33א לפקודה" יבוא "בסעיף 68(א) לחוק הביטוח";

(2) בסעיף 5 -

(א) סעיף קטן (ג) - בטל;

(ב) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ו) מי שנפסקו לזכותו מזונות והוא אינו זכאי לתשלום חודשי לפי הוראות סעיף 2 לחוק המזונות (הבטחת תשלום), התשל"ב-1972¹⁵, בשל כך שלא התמלאו בחייב התנאים המפורטים באותו סעיף, לא יופחת שיעור הגמלה אשר לו הוא זכאי רק בשל כך שנפסקו לזכותו מזונות; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות שנקבעו בסעיפים 6 או 9 או לפיהן לגבי מי שהמזונות נפסקו לזכותו, או חלקם, משתלמים לו בפועל.";

(3) בסעיף 12(ג), פסקה (3) - תימחק;

(4) בסעיף 19, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) (1) תובע גמלה או מקבל גמלה שמסר לפי הוראות סעיף קטן (א)1(א) ידיעה, בין בעל פה ובין בכתב, שהיא ידיעה כוזבת או מסמך שהוא מסמך מזויף, ביודעו על כך בעת המסירה, תופחת הגמלה שלה הוא זכאי, בעד החודש הקלנדרי שבו נתגלה הדבר ובעד שני החודשים הקלנדריים

¹⁴ ס"ח התשמ"א, עמ' 30; התשס"א, עמ' 396.

¹⁵ ס"ח התשל"ב, עמ' 87; התשכ"ח, עמ' 98.

שלאחריו, בשיעור של עשרים וחמישה אחוזים; לענין זה, "זיוף" - כהגדרתו בסעיף 414 לחוק העונשין, התשל"ז-1977¹⁶;

(2) אין בהפחתת גמלה לפי הוראות פסקה (1) כדי לגרוע מאחריותו הפלילית של מי שגמלתו הופחתה כאמור.

תיקון חוק
המוזנות (הבטחת
תשלום) - מס' 4

7. (א) בחוק המוזנות (הבטחת תשלום), התשל"ב-1972¹⁷ (להלן - חוק המוזנות) -

(1) בסעיף 1, במקום ההגדרה "פסק דין למוזנות" יבוא:

"פסק דין למוזנות" - פסק דין או החלטה אחרת של בית משפט או בית דין מוסמך שניתנו בישראל, וכן פסק חוץ, פסק חוץ זמני או צו ביניים שהוכרוזו אכיפים לפי סעיפים 3 או 8 לחוק אכיפת פסקי חוץ, התשי"ח-1958¹⁸, שלפיהם חייב אדם לשלם מוזנות לבן זוגו או לילדו הקטין או להורהו";

(2) בסעיף 2 -

(א) האמור בו יסומן "(א)" ובו, במקום הרישה עד המילים "לחוק הביטוח הלאומי" יבוא "זוכה שהוא תושב ישראל", ובסופו יבוא "ובלבד שהחייב היה תושב ישראל ביום מתן פסק הדין למוזנות או במשך עשרים וארבעה חודשים לפחות מתוך ארבעים ושמנות החודשים שקדמו בתכוף ליום מתן פסק הדין למוזנות";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) בסעיף זה -

"יום מתן פסק הדין", לענין פסק חוץ, פסק חוץ זמני וצו ביניים - היום שבו הוכרוזו אכיפים לפי חוק אכיפת פסקי חוץ, התשי"ח-1958; "תושב ישראל" - מי שהוא תושב לענין חוק הביטוח הלאומי, לרבות תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 378 לחוק האמור.

חוק המוזנות
(הבטחת תשלום)
וחוק הבטחת
הכנסה - תחולה

8. (א) ביטול סעיף 5(ג) לחוק הבטחת הכנסה כאמור בסעיף 6(א) לחוק זה יחול לגבי גמלה המשתלמת לפי הוראות חוק הבטחת הכנסה בעד חודש אפריל 2002 ואילך; ואולם מי שהיה זכאי לפי הוראות הסעיף הקטן האמור, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, לגמלה בשיעור המוגדל בעד חודש מרס 2002, יהיה זכאי לגמלה בשיעור המוגדל, כל עוד לא חדל להיות זכאי כאמור.

(ב) (1) הוראות סעיף 5(ו) לחוק הבטחת הכנסה, וכן ההגדרה "פסק דין למוזנות" שבסעיף 1 לחוק המוזנות וסעיף 2 לחוק המוזנות, כנוסחם בסעיפים 6(ב) ו-7 לחוק זה, יחולו לגבי מי שפסק דין למוזנות ניתן לזכותו ביום י"ז באדר התשס"ב (1 במרס 2002) ולאחריו.

(2) על מי שפסק דין למוזנות ניתן לזכותו לפני יום י"ז באדר התשס"ב (1 במרס 2002) ימשיכו לחול ההגדרה "פסק דין למוזנות" שבסעיף 1 לחוק המוזנות וסעיף 2 לחוק האמור, כנוסחם ערב תחילתו של חוק זה;

(3) לענין סעיף קטן זה, יראו כיום מתן פסק הדין למוזנות, לגבי פסק חוץ, פסק חוץ זמני וצו ביניים את היום שבו הוכרוזו אכיפים לפי חוק אכיפת פסקי חוץ, התשי"ח-1958.

¹⁶ ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשס"א, עמ' 338.

¹⁷ ס"ח התשל"ב, עמ' 87; התשנ"ח, עמ' 98.

¹⁸ ס"ח התשי"ח, עמ' 68.

(ג) סעיף 12(ג) לחוק הבטחת הכנסה, כנוסחו בסעיף 6(3) לחוק זה, יחול על גמלה המשתלמת בעד חודש מרס 2002 ואילך.

פרק ה': בריאות

סימן א': הסדרים במערכת הבריאות

9. בסעיף 3(ב) לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985¹⁹, במקום "בהתייעצות עם שר האוצר ונציב שירות המדינה" יבוא "באישור שר האוצר ובהתייעצות עם נציב שירות המדינה".

תיקון חוק
יסודות התקציב
- מס' 27

סימן ב': התחשבות בעד שירותי אשפוז בבתי חולים ציבוריים כלליים

10. בסימן זה -

הגדרות

"ביצוע במחיר קבוע" - סכום המכפלות של כל שירות ושירות שצרכה קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי בשנה נתונה, במחיר המלא של כל שירות כאמור, אף אם שולם בעבורו מחיר מופחת;

"בית חולים ציבורי כללי" - בית חולים ממשלתי כללי, בית חולים כללי שבבעלות קופת חולים, בית חולים כללי שבבעלות רשות מקומית וכן כל בית חולים כללי שהוא תאגיד שהוא מוסד ציבורי כמשמעותו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה²⁰; לענין זה, "בית חולים ממשלתי" - לרבות פעילות המתבצעת בו בידי תאגיד בריאות;

"מחיר שירותי בריאות" - מחירי יום אשפוז ושירותים אמבולטוריים ודיפרנציאליים בבתי חולים ציבוריים כלליים, כפי שנקבע מעת לעת בהיתר לפי חוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996²¹ (להלן - חוק הפיקוח);

"הצריכה הכוללת של שירותים פסיכיאטריים" - סכום נומינלי של 60 מיליון שקלים חדשים;

"צריכה של שירותים פסיכיאטריים של קופת חולים בבית חולים" - סך הביצוע במחיר קבוע של שירותים פסיכיאטריים של קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי בשנת 1999;

"תאגיד בריאות" - כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985²²;

"תוספת" - לרבות תוספת בשיעור שלילי;

"תוספת ריאלית" - לאחר עדכון מחירי שירותי הבריאות לפי חוק הפיקוח;

"תוספת לתקרת צריכה לבית חולים ציבורי כללי" - שיעור הוספה לתקרת צריכה לקופה במחיר מלא, בשל מיטות אשפוז נוספות שאושרו לאותו בית חולים על פי כל דין, כפי שייקבע לפי סעיף 35(2), ואשר יחול לגבי כל קופה בהתאם ליחס של שיעור התוספת לקופה, כמשמעותה בסעיף 35(1);

"תקרת צריכה בסיסית כוללת במחיר מלא" - תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית במחיר מלא של כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים;

¹⁹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשנ"ח, עמ' 48.

²⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 120.

²¹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 192; התשנ"ח, עמ' 54.

²² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60; התשנ"ח, עמ' 48.

"תקרת צריכה בסיסית פרטנית במחיר מלא" – הסכום המרבי השנתי שנקבע לתשלום במחיר מלא שעל קופת חולים לשלם לבית חולים ציבורי כללי לשנת 2001, בהתאם לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יערי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 1999). התשנ"ט-1999²³, או לשנים 2002 ו-2003 בהתאם לסימן זה;

"תקרת צריכה כוללת במחיר מלא" – תקרת הצריכה הבסיסית הכוללת במחיר מלא בשנה הקודמת בתוספת ריאלית של 1.25%, ובשנת 2002 – בהפחתת הצריכה הכוללת של שירותים פסיכיאטריים;

"תקרת צריכה פרטנית במחיר מלא" – הסכום המרבי השנתי לתשלום במחיר מלא שעל קופת החולים לשלם לבית חולים ציבורי כללי, אשר לגבי שנת 2002 תהיה לכל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי קבוע בסעיף 33, ולגבי השנים 2003 ו-2004 תהיה תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית בכל בית חולים ציבורי כללי בתוספת בשיעור הקבוע בסעיף 34 או בתוספת בשיעור אחר שייקבע בצו לפי סעיף 35;

"תקרת צריכה כוללת במחיר מלא לשנת 2002 לרבות צריכה תאורטית של שירותים פסיכיאטריים" – תקרת הצריכה הכוללת לשנת 2002 אילו לא הופחתה ממנה הצריכה הכוללת של שירותים פסיכיאטריים.

תקרות צריכה
פרטניות בשנים
2002

11. תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא לשנת 2002 של כל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי תהיה ממוצע הביצוע במחיר קבוע של אותה קופה באותו בית חולים בשנים 1999 עד 2001, כשהוא מופל ביחס שבין תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2002 לרבות צריכה תאורטית של שירותים פסיכיאטריים, לבין ממוצע הסך הכולל של הביצוע במחיר קבוע של כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים בשנים 1999 עד 2001; מתקרה זו תופחת המכפלה של הצריכה הכוללת של שירותים פסיכיאטריים ביחס שבין הצריכה של שירותים פסיכיאטריים של קופת החולים בבית החולים, לבין סך הצריכה של שירותים פסיכיאטריים בידי כל קופות החולים בכל בתי החולים.

תקרות צריכה
פרטניות בשנים
2003 ו-2004

12. תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא בכל אחת מהשנים 2003 ו-2004 תהיה תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית במחיר מלא לכל קופת חולים בכל אחד מבתי החולים הציבוריים הכלליים בשנה הקודמת בתוספת ריאלית בשיעור של 1.25% או בשיעור אחר שקבעו שר הבריאות ושר האוצר לאותה קופה ביחס לכל בתי החולים או ביחס לבית החולים שנקבעה לו תוספת לתקרת צריכה לבית חולים ציבורי כללי, הכל בצו לפי סעיף 35.

צו לענין
תקרות צריכה

13. שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע בצו לכל אחת מהשנים 2003 ו-2004, עד 1 במרס של כל אחת מהשנים האמורות –

(1) את שיעור התוספת לענין תקרת הצריכה לקופה במחיר מלא לכל קופת חולים (בסעיף זה – שיעור התוספת לקופה), ושיעור זה יחול ביחס לצריכה של שירותי בריאות בידי אותה קופה בכל אחד מבתי החולים הציבוריים הכלליים; בקביעת שיעור התוספת כאמור ישקלו השרים את השינויים שחלו במספר החברים המשוקלל של הקופה וכן את אפיוני הצריכה בפועל של שירותי בריאות או של שירותי בריאות מסוימים בידי הקופה בכלל בתי החולים בשנים קודמות המאוחרות לשנת 2001;

(2) את שיעור התוספת לתקרת צריכה לבית חולים ציבורי כללי, ושיעור זה יחול לגבי כל קופה בהתאם ליחס שבין שיעור התוספת לקופה לבין השיעור של 1.25%; בקביעת השיעור האמור ישקלו השרים את מספר המיטות הנוספות שאושרו לבית החולים ואת עיתוי הפעלתן;

²³ ס"ח התשנ"ט, עמ' 90; התש"ס, עמ' 69.

ובלבד שסך כל הצריכה השנתית מחיר מלא של כל קופות החולים בכלל בתי החולים הציבוריים הכלליים לא יעלה על תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא אותה שנה.

14. קופת חולים תשלם בעבור שירותים שרכשה בבית חולים ציבורי כללי בכל אחת מהשנים 2002 עד 2004 -

(1) עד לתקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא - לא יותר ממחירי שירותי הבריאות;

(2) מעבר לתקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא - לא יותר ממצעית מחירי שירותי הבריאות.

15. בבית חולים ציבורי כללי שבו פועלים תאגידי בריאות, לא יפחת היקף החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור בסעיף 36(2) שיוחס לתאגידי הבריאות מ-45% מכלל החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור.

התחשבות בין בית חולים לבין תאגידי בריאות

16. (א) על אף הוראות סימן זה, רשאים כל בית חולים ציבורי כללי וכל קופת חולים לקבוע בהסכם בכתב ביניהם הסדר אחר להתחשבות בעד רכישת שירותים בבית החולים, ובלבד שההסדר ימלא אחר התנאים האלה:

הסכמים בין קופת חולים לבית חולים בדבר שיטת ההתחשבות ביניהם

(1) בית החולים וקופת החולים יתחייבו בהסכם כי בבית החולים יינתנו לחברי הקופה שירותים ברמה נאותה ובאיכות וזמינות כמתחייב מהוראות חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994;

(2) ההסכם יקבע כי אם יחול שינוי בסך היקף צריכת השירותים של קופת החולים בבית החולים, בכל שנה משנות ההסדר לעומת השנה שקדמה לה, מעבר לשינוי במספר המבוטחים המשוקלל של הקופה, כהגדרתו בסעיף 17 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, בשיעור העולה על 6%, תהיה שיטת ההתחשבות ביניהם לפי הוראות סימן זה;

(3) ההסכם יכלול מנגנון לביורר חילוקי דעות בין הצדדים לו ביחס להתחשבות ביניהם;

(4) תקופת ההסכם לא תעלה על שלוש שנים או עד לתום התקופה שבה יחולו הוראות סימן זה כאמור בסעיף 39, לפי המוקדם;

(5) ההסדר המוצע לא ייצור הפליה מצד בית החולים בין חברים שונים בקופת החולים שעמה נחתם ההסכם או בינם לבין חברים בקופת חולים אחרת.

(ב) הגיעו בית חולים וקופת חולים להסדר על שיטת ההתחשבות ביניהם, יעבירו הצדדים העתק מההסכם שנחתם לענין זה לשר הבריאות ולשר האוצר; סבר אחד השרים כי ההסכם אינו עומד בהוראות סעיף קטן (א) יודיע על כך לצדדים להסכם ולשר האחר, בתוך 60 ימים מיום שההסכם הועבר לידיו.

(ג) שר הבריאות רשאי, בהתייעצות עם שר האוצר ולאחר ששמע את הצדדים להסכם, לבטל אותו מנימוקים שיירשמו ושיימסרו לצדדים, אם ראה שהרבר נחוץ לשם שמירה על בריאות הציבור.

17. (א) הוראות סימן זה לא יחולו על -

תחולה

(1) שירות הניתן לנפגע, כהגדרתו בחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975;²⁴

²⁴ ס"ח התשל"ה, עמ' 234.

(2) שירות הניתן לנפגע, כהגדרתו בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970;²⁵

(3) שירות הניתן לקטין שאינו תושב, לפי הסכם בין המדינה לבין קופת חולים או לפי כל הסדר משפטי אחר; לענין זה "תושב" - כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994;

(4) שירות הניתן לעובד זר, כמשמעותו בחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים), התשנ"א-1991, הכלול במסגרת סל השירותים שקבע שר הבריאות לפי החוק האמור, אך למעט שירות הניתן לעובד זר השוהה בישראל לפי אשרה ורישיון לישיבת ארעי (א"1), כאמור בתקנה 6(א) לתקנות הכניסה לישראל, התשל"ג-1974.²⁶

(ב) הוראות סימן זה יחולו ביחס לשירותים שרכשה קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי עד י"ט בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004).

פרק ו': תכנון ובניה

18. בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965²⁷ -

(1) בסעיף 1, בסופו יבוא:

"תשתיות לאומיות" - מיתקני תשתית, נמל תעופה; נמל, מעגן, מיתקן להתפלת מים, מיתקני מים וביוב לרכות מאגרים, אתרי סילוק וטיפול בפסולת, תחנת כוח, מיתקן אחסון גז ודלק או דרך, והכל אם ראש הממשלה, שר האוצר ושר הפנים הכריזו, על כל אחד מהם, כי הוא בעל חשיבות לאומית;

(2) אחרי סעיף 6 יבוא:

"סימן א'1: ועדה לתכנון ובניה של תשתיות לאומיות

א6. (א) תקום ועדה ארצית לתכנון ולבניה של תשתיות לאומיות (להלן - הועדה לתשתיות), וזה הרכבה:

ועדה ארצית לתכנון ולבניה של תשתיות לאומיות

- (1) נציג שר הפנים, והוא יהיה היושב ראש;
- (2) נציג ראש הממשלה;
- (3) נציג שר המשפטים;
- (4) נציג השר לתשתיות לאומיות;
- (5) נציג שר התחבורה;
- (6) נציג שר האוצר;
- (7) נציג שר הבינוי והשיכון;
- (8) נציג השר לאיכות הסביבה;
- (9) נציג שר החקלאות ופיתוח הכפר;
- (10) נציג מינהל מקרקעי ישראל;

²⁵ ס"ח התשל"ל, עמ' 126.

²⁶ ק"ת התשל"ד, עמ' 1517.

²⁷ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

(11) נציג שר הביטחון;

(12) בעל הכשרה מקצועית בענייני תכנון ובניה שימנה שר הפנים – והוא יהיה מתכנן הועדה;

(13) נציג ציבור שתמנה הממשלה;

(14) נציג ארגון הגג של הגופים הציבוריים שענינם בשמירת איכות הסביבה, שימנהו שר הפנים מתוך רשימת מועמדים שהארגון יגיש לו;

(15) נציג השלטון המקומי שימנה שר הפנים.

(ב) הועדה לתשתיות תפעל ליד המועצה הארצית, וחבר במועצה הארצית יוכל להתמנות גם לחבר בועדה לתשתיות.

(ג) תקופת כהונתו של חבר הועדה לתשתיות תהא חמש שנים.

(ד) חבר הועדה לתשתיות יכול לשוב ולהתמנות לחבר בועדה לתשתיות לתקופת כהונה נוספת אחת.

(ה) מי שמינה נציג לועדה לתשתיות רשאי בכל עת להחליף את נציגו בועדה.

(ו) כל אימת שהועדה דנה בתכנית, ששטחה, כולו או חלקו, בתחום ועדה מקומית, תזמין את מהנדס הועדה המקומית או את נציגו ותיתן לו הזדמנות להשמיע את דברו לפני שתחליט בענין.

6. (א) בענייני תכנון ובניה של תשתיות לאומיות יהיו לועדה לתשתיות כל הסמכויות והתפקידים של המועצה הארצית.

(ב) על אף האמור בפרק ה', לענין מתן היתר לפי אותו פרק על פי תכנית לתשתית לאומית (להלן – תכנית לתשתית לאומית), תהיה –

תפקידי הועדה לתשתיות וסמכויותיה

(1) רשות הרישוי – יושב ראש הועדה לתשתיות ומתכנן הועדה;

(2) הועדה המקומית – הועדה לתשתיות; ואולם הוראות סעיף 152(א) לא יחולו.

6. (א) הועדה לתשתיות רשאית למנות מבין חבריה ועדות קבועות וועדות לענינים מסוימים, לקבוע להן את סמכויותיהן ותפקידיהן, ולאצול להן מסמכויותיה (בסעיף זה – ועדות משנה).

ועדות משנה ותוקף החלטותיהן

(ב) שני חברים לפחות של הועדה לתשתיות רשאים, בתוך שלושה ימים מיום שנמסרה להם החלטת ועדת משנה, לדרוש בכתב שיתקיים במליאת הועדה לתשתיות דיון בענין שלגביו התקבלה ההחלטה; התקבלה דרישה כאמור, תקיים הועדה לתשתיות דיון ותקבל החלטה בענין בתוך שבעה ימים מיום שהוגשה לה הדרישה כאמור.

7. הועדה לתשתיות תבחר, מבין חבריה, ועדת משנה בת חמישה חברים, לשמיעת השגות לתכנית לתשתית לאומית, וזה הרכבה –

ועדת משנה להשגות

- (1) יושב ראש הועדה לתשתיות או ממלא מקומו, והוא יהיה יושב ראש ועדת המשנה להתנגדויות;
- (2) נציג שר המשפטים;
- (3) מתכנן הועדה;
- (4) חבר הועדה לתשתיות שהוא נציג הציבור;
- (5) חבר מבין חברי הועדה לתשתיות.

6ה. (א) יושב ראש הועדה לתשתיות ונציג השר לאיכות הסביבה בועדה לתשתיות ימנו לועדה, מתוך רשימה שיקבע שר הפנים בהסכמת השר לאיכות הסביבה, יועץ סביבתי, אחד או יותר, שאינו עובד המדינה.

יועץ סביבתי,
מוכיר ויועצים
אחרים

- (ב) שר הפנים ימנה מוכיר לועדה לתשתיות.
- (ג) הועדה לתשתיות רשאית למנות לה ולועדות המשנה שלה יועצים מקצועיים.
- (ד) הועדה לתשתיות ומתכנן הועדה רשאים לקבל חוות דעת מכל גורם מקצועי כפי שימצאו לנכון.

16. על אף האמור בסעיף 48ב, החלטות הועדה לתשתיות יימסרו למשתתפים בדיון, לרבות לחברי ועדה שלא נכחו בדיון, מיד בתום הדיון בועדה.”

- (3) בסעיף 10, אחרי "כל אימת" יבוא "שהועדה לתשתיות או";
- (4) בסעיף 31 -
- (א) ברישה, אחרי "לועדה המחוזית" יבוא "או לועדה לתשתיות" ואחרי "הועדה המחוזית" יבוא "או הועדה לתשתיות";
- (ב) בפסקה (4), אחרי "הועדה המחוזית" יבוא "או הועדה לתשתיות, לפי הענין";
- (5) אחרי סעיף 33 יבוא:

"הכרזה על מתחם 33א. (א) הממשלה רשאית, בהמלצת הועדה שמונתה לפי פינוי ובינוי הוראות סעיף קטן (ג), להכריז בצו (להלן - צו הכרזה), על שטח כעל מתחם לפינוי לשם בינוי, או לעיבוי בניה (להלן - מתחם פינוי ובינוי).

- (ב) תוקפו של צו ההכרזה יהיה לתקופה שנקבעה בו אך לא יותר משש שנים מיום תחילתו.

(ג) הממשלה תמנה ועדה לענין מתחמי פינוי ובינוי ואלה חבריה:

- (1) נציג שר הבינוי והשיכון, והוא יהיה היושב ראש;
- (2) נציג שר הפנים;
- (3) נציג שר האוצר;
- (4) נציג השר לאיכות הסביבה;
- (5) נציג שר התחבורה;

(6) נציג ראש הממשלה;

(7) נציג מינהל מקרקעי ישראל שימונה בהמלצת השר לתשתיות לאומיות.”;

(6) אחרי סעיף 76 א יבוא:

”סימן ה'2: תכנית לתשתית לאומית

76.ב. (א) תכנית לתשתית לאומית תהיה תכנית מיתאר ארצית, תכנית לתשתית לאומית הכוללת הוראות של תכנית מפורטת, ותקבע את התכנון של תשתיות לאומיות בשטח המדינה כולה או בחלק משטחה.

(ב) תכנית לתשתית לאומית תכלול את כל ההוראות המאפשרות מתן היתר בניה או ביצוע עבודה לפיה, בלא צורך באישור תכנית נוספת טרם מתן ההיתר או ביצוע העבודה.

(ג) משרד ממשלתי, ועדה מחוזית – בתחום מרחבה, רשות שהוקמה לפי דין או כל גוף אחר שהוסמך לכך לפי החלטת ממשלה, רשאים להכין תכנית לתשתית לאומית ולהגישה לוועדה לתשתיות (בסימן זה – מגיש תכנית).

76.ג. בהליכים לאישור תכנית לתשתית לאומית שהגיש מגיש תכנית ינהגו לפי הוראות חוק זה שענינן תכנית מיתאר ארצית, בשינויים המפורטים להלן:

(1) הוראות סעיפים 77 ו-78 יחולו בשינויים המחוייבים, ואולם –

(א) פרסום בעיתון של הודעה על הכנת תכנית לבניית תשתיות יהיה כאמור בסעיף 76, אך יראו כאילו במקום ”בשני עיתונים” נאמר ”בחמישה עיתונים”, ובמקום ”שלפחות אחד מהם הוא עיתון נפוץ” נאמר ”שלפחות שניים מהם הם עיתונים נפוצים”;

(ב) יראו את המועד המאוחר מבין הפרסומים בעיתון כאמור בסעיף 76 ו-78 כמועד הקובע לצורך קביעת תנאים כאמור בסעיף 78;

(2) נכללו בתכנית לתשתית לאומית שינויים של תכנית מיתאר ארצית אחרת או תכנית מיתאר מחוזית, יצוינו בתכנית לתשתית לאומית השינויים גם לתכנית כאמור;

(3) (א) הועדה לתשתיות תדון בתכנית לתשתית לאומית לאחר שנבדקה בדיקה מוקדמת בידי מתכנן שאינו עובד המדינה, אשר מינה יושב ראש הועדה מתוך רשימת מתכננים שיקבע שר הפנים (להלן בסעיף זה – המתכנן); המתכנן יסיים את בדיקת התכנית וימסור לוועדה בכתב את הערותיו בתוך שבעה ימים מיום שהועברה התכנית לוועדה;

(ב) מצא המתכנן כי התכנית שהועברה אינה ערוכה בהתאם להוראות החוק והתקנות או לדרישות הועדה לתשתיות, יחזירה למגיש התכנית בצירוף הערותיו, כדי שיתקנה; תוקנה התכנית והוחזרה לוועדה, יערוך המתכנן בדיקה מוקדמת נוספת וימסור לוועדה בכתב את הערותיו בתוך שבעה ימים ממועד הגשתה לוועדה או מהמועד שהוחזרה לוועדה;

(4) (א) (1) תכנית לתשתית לאומית שהוגשה לוועדה לתשתיות תועבר, באותו יום שהוגשה לה, ליועץ הסביבתי של הועדה;

(2) היועץ הסביבתי ימציא למגיש התכנית, בתוך שבעה ימים מיום שנמסרה לו התכנית, הנחיות להכנת תסקיר השפעה על הסביבה; העתק מההנחיות יומצא למתכנן הועדה לתשתיות;

(ב) חלק מגיש התכנית על ההנחיות שניתנו לו להכנת התסקיר, רשאי הוא לערור לפני הועדה לתשתיות על ההנחיות או על דרישה להשלמת התסקיר כאמור בסעיף קטן (ד); הועדה תדון ותכריע בערר לאחר שתשמע את העורר ואת היועץ הסביבתי, ותחליט בו בתוך 14 ימים מיום הגשתו;

(ג) התסקיר יוגש לוועדה לתשתיות וליועץ הסביבתי שלה בהתאם להנחיות כאמור בפסקת משנה (א)2;

(ד) בתוך שבעה ימים מיום קבלת התסקיר, רשאי היועץ הסביבתי לדרוש ממגיש התכנית להשלים את התסקיר; העתק הדרישה יישלח לוועדה לתשתיות; לא נדרשה השלמה כאמור, יראו את התסקיר כאילו הוא שלם;

(ה) היועץ הסביבתי ימציא את חוות דעתו לוועדה לתשתיות ולמגיש התכנית בתוך ארבעה עשר ימים ממועד קבלת התסקיר השלם;

(5) הועדה לתשתיות רשאית לפטור את מגיש התכנית מהגשת תסקיר השפעה על הסביבה או לחייבו להגיש חוות דעת סביבתית במקום התסקיר; בסימן זה, חוות דעת סביבתית - חוות דעת הבוחנת סוג מסוים של השפעה על הסביבה על ידי תכנית;

(6) (א) הועדה לתשתיות תדון בתכנית לתשתית לאומית, תחליט להעבירה להערות הועדות המחוזיות, לדחותה או להתנות תנאים להעברתה, ותפרסם את החלטתה, בתוך עשרים ואחד ימים מיום

שהוגשה לה התכנית, התכנית המתוקנת או חוות דעת היועץ הסביבתי, לפי הענין ולפי המאוחר מביניהם.

(ב) החליטה הועדה לתשתיות להעביר תכנית כאמור בפסקת משנה (א) -

(1) תפרסם הודעה על העברת התכנית בעיתון כאמור בסעיף ו, אך יראו כאילו במקום "בשני עיתונים" נאמר "בחמישה עיתונים", ובמקום "שלפחות אחד מהם הוא עיתון נפוץ" נאמר "שלפחות שניים מהם הם עיתונים נפוצים";

(2) תמסור הודעות על העברת התכנית לכל משרד ממשרדי הממשלה, לועדה המקומית של מרחב תכנון ששטח התכנית, כולו או חלקו, בתחומו או גובל בתחומו, וכן לתאגידים המפורטים בסעיף 119ב(9א).

(ג) תכנית לתשתית לאומית תהיה פתוחה לעיון הציבור במשרד המועצה הארצית, במשרד הועדה המחוזית הנוגעת בדבר ובמשרד הועדה המקומית הנוגעת בדבר;

(ד) החליטה הועדה לתשתיות להעביר תכנית לתשתית לאומית כאמור בפסקה (6א), ימנה יושב ראש הועדה, באותו יום, חוקר, כהגדרתו בסעיף 107א(א), לשמיעת ההערות וההשגות שיוגשו לה;

(8) כל מי שרשאי, לפי סעיף 100, להגיש התנגדות לתכנית כאמור באותו סעיף, רשאי להגיש השגה על תכנית לתשתית לאומית שהועברה כאמור בפסקה (6), בתוך שלושים ימים מיום הפרסום בדבר ההעברה כאמור בפסקה (6ב1);

(9) (א) ועדת המשנה לשמיעת השגות של הועדה לתשתיות תדון ותכריע בהשגות, בתוך עשרים ואחד ימים מהיום האחרון להגשת ההשגות.

(ב) מיד לאחר תום שמיעת ההשגות וההכרעה בהן תחליט הועדה לתשתיות בדבר דחיית התכנית לתשתית לאומית, התנאתה בתנאים, או בדבר הגשתה לאישור הממשלה, עם שינויים או בלא שינויים, לפי הענין;

(10) הועברה תכנית כאמור בפסקה (6) ולא הוגשו לה השגות בתוך התקופה שנקבעה לכך תוגש התכנית לממשלה בתום שלושה ימים מתום המועד להגשת ההשגות, זולת אם החליטה הועדה לתשתיות אחרת בתוך שלושת הימים כאמור;

(11) על אף האמור בסעיף 156(א), לא תחול התוספת הראשונה על תכנית לתשתית לאומית;

(7) בסעיף 152, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) הרואה עצמו נפגע מהחלטת רשות הרישוי, כמשמעותה בסעיף 6ב, לפי פרק זה רשאי לערור לפני הועדה לתשתיות בתוך שלושים ימים מיום שהומצאה לו ההחלטה.

(2) חבר הועדה לתשתיות רשאי לערור לפני הועדה לתשתיות על החלטת רשות הרישוי, כמשמעותה בסעיף 6ב, לפי פרק זה בתוך חמישה עשר ימים מיום מתן ההחלטה."

(8) בסעיף 223 -

(1) בכותרת השוליים, המילים "לועדה המקומית" - יימחקו;

(2) אחרי "ישולם לועדה המקומית של אותו מרחב תכנון" יבוא "כשכתב האיטום הוגש מטעמה לפי סעיף 258; ולאוצר המדינה - כשכתב האיטום הוגש מטעם המדינה."

19. הוראות פרק זה לא יחולו על תשתיות לאומיות שהוחלט להפקיד תכנית לגביהן או להעביר תכנית לגביהן להערות הועדות המחוזיות, לפני תחילתו של חוק זה.

20. בחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג-1963²⁸ -

(1) בסעיף 29, במקום "62, 63, 66, 67 ו-69" יבוא "62, 63, 66 ו-69";

(2) אחרי סעיף 29 יבוא:

"שווי רכישה של זכות במקרקעין לאחר איחוד או חלוקה
29א. (א) שווי הרכישה של זכות במקרקעין שהתקבלה על ידי המוכר במכירה פטורה ממש לפי סעיף 67, יהיה שווי הרכישה שהיה נקבע. לפי פרק זה לזכות במקרקעין שמכר אותו המוכר במכירה הפטורה כאמור; היתה המכירה פטורה כאמור בסעיף 67(א2), יופחת משווי הרכישה לפי סעיף זה שווי הרכישה שנקבע לזכות שבשלה שולם סכום הפרש, כהגדרתה בסעיף 67(ב).

(ב) לזכות שבשלה שולם סכום הפרש, כהגדרתה בסעיף 67(ב), שנרכשה על ידי משלם סכום הפרש במכירה פטורה ממש כאמור בסעיף 67(א2) - ייקבע שווי רכישה לפי פרק זה.

(ג) בסעיף זה, "מכירה פטורה ממש לפי סעיף 67" - לרבות מכירה ששולם בשלה סכום הפרש, כאמור בסעיף 67(א2).

(3) בסעיף 37, בפסקה (1), אחרי פסקת משנה (ז) יבוא:

"(ח) לגבי זכות במקרקעין ששווי רכישתה נקבע לפי סעיף 29א(א) - היום שהיה נקבע לפי פרק זה לרכישת הזכות במקרקעין שמכר המוכר במכירה הפטורה, כהגדרתה בסעיף 29א(ג), לגבי הזכות שבשלה שולם סכום הפרש, כהגדרתה בסעיף 67(ב), ואשר שווי רכישתה נקבע לפי סעיף 29א(ב) - היום שבו נרכשה אותה הזכות."

(4) בסעיף 65, אחרי "על פי כל דין" יבוא "שהוראות סעיף 67 אינן חלות לגביה";

²⁸ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

(5) במקום סעיף 67 יבוא:

פטור באיחוד וחלוקה
67. (א) על מכירת זכות במקרקעין, שהיא חלוקת מקרקעין בין כל בעליה המשותפים או שהיא איחוד מקרקעין, יחולו הוראות אלה:

(1) לא שולם סכום הפרש בכסף או בשווה כסף והחלוקה נעשתה בהתאם לחלקיהם בזכות (להלן – סכום הפרש) – פטורה המכירה ממס;

(2) שולם סכום הפרש – פטורה המכירה ממס, למעט מכירת הזכות שבשלה שולם סכום ההפרש.

(ב) בסעיף זה –

“איחוד מקרקעין” – איחוד מגרשים לפי חוק התכנון והבניה, התשכ”ה-1965;

“הזכות שבשלה שולם סכום הפרש” – החלק היחסי מהזכות במקרקעין שנתן המוכר, שהוא כיחס שבין סכום ההפרש שקיבל המוכר, לבין הסכום הכולל של שווי הזכות במקרקעין שקיבל המוכר עקב איחוד המקרקעין או חלוקת המקרקעין בתוספת סכום ההפרש שקיבל המוכר.”

21. הוראות סעיפים 29, 29א, 37, 65 ו-67 לחוק מיסוי מקרקעין (שבת, מכירה ורכישה), התשכ”ג-1963, כנוסחן בסעיף 20 לחוק זה יחולו על עסקאות שנערכו לאחר יום תחילתו של חוק זה.

תחילה

פרק ז': מימון הגנות חוף בים המלח

22. (א) בסעיף זה –

“האזור” – מתחם עין בוקק – חמי וזהר;

“הקמה ותחזוקה של הגנות חוף” – תכנון וביצוע של מיזם להקמת הגנות חוף מפני עליית מפלס המים באזור ותחזוקה של הגנות כאמור, בין כפתרון קצר טווח ובין כפתרון ארוך טווח;

השתתפות בהוצאות מימון הגנות חוף בים המלח

“שלב א/2” – תכנון וביצוע של פעולות להגבהת הסוללה להגנת החוף הקיימת, ערב תחילתו של חוק זה, בחוף עין בוקק, ותחזוקת הסוללה;

“בית מלון” – כהגדרתו בחוק שירותי תיירות, התשל”ו-1976.²⁹

(ב) מימון עלותו של שלב א/2 יתחלק באופן זה:

- (1) אוצר המדינה יישא במחצית מהעלות;
- (2) המועצה האזורית “תמר” תישא בשישית מהעלות;
- (3) בתי המלון באזור יישאו בשישית מהעלות;
- (4) חברת מפעלי ים המלח בע”מ תישא בשישית מהעלות.

(ג) לאחר תום התכנון והביצוע שבמסגרת שלב א/2, יישאו הגופים המפורטים בסעיף קטן (ב) בעלות ההקמה והתחזוקה של הגנות חוף נוספות, כפי שיקבע שר האוצר, בהתייעצות עם שר התיירות ושר הפנים, ועל פי חלוקה שיקבע כאמור.

²⁹ ס”ח התשל”ו, עמ’ 228.

(ד) חלקם של הגופים המפורטים בסעיף קטן (ב)2(4) עד (4) במימון עלותו של שלב 2/א ובמימון עלות ההקמה והתחזוקה של הגנות חוף נוספות, לפי הוראות סעיף זה, ייגבה בדרך שגובים מס, ופקודת המסים (גביה)³⁰ תחול כאילו היו סכומים אלה מס כמשמעותו באותה פקודה.

(ה) שר האוצר, בהתייעצות עם שר התיירות ועם שר הפנים, יקבע כללים לענין -

- (1) אופן קביעת העלות של שלב 2/א;
- (2) אופן חישוב חלקו היחסי של כל בית מלון באזור, במימון עלותו של שלב 2/א;
- (3) הדרכים והמועדים לתשלום חלקם של הגופים המפורטים בסעיף קטן (ב) במימון עלותו של שלב 2/א ובמימון עלות ההקמה והתחזוקה של הגנות חוף נוספות לפי הוראות סעיף זה.

פרק ח': אגרות, תמלוגים ותשלומים

23. בחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988³¹ (להלן - חוק ההגבלים העסקיים) -

(1) בסעיף 14, בסופו יבוא:

"(ה) הגשת בקשה לפטור מקבלת אישור בית הדין להסדר לפי סעיף זה מותנית בתשלום אגרה, כפי שיקבעו השר ושר האוצר; בתקנות לפי סעיף קטן זה רשאים השרים לקבוע את דרך עדכון האגרה:"

(2) בסעיף 20, בסופו יבוא:

"(ד) הגשת הודעת מיוזג לממונה לפי הוראות סעיף זה מותנית בתשלום אגרה, כפי שיקבעו השר ושר האוצר; בתקנות לפי סעיף קטן זה רשאים השרים לקבוע את דרך עדכון האגרה:"

24. בחוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, התשנ"ז-1997³², במקום סעיף 33 יבוא:

"אגרות וכללים בדבר תשלומים בעד ביצוע פעולות הרשות לפי סעיף 5 לחוק זה."

25. בחוק רשות הנמלים והרכבות, התשכ"א-1961³³ (להלן - חוק רשות הנמלים והרכבות), בסעיף 35א(ב), במקום "11%" יבוא "8%".

26. (א) תחילתם של סעיפים 14(ה) ו-20(ד) בחוק ההגבלים העסקיים, כנוסחם בסעיף 23 לחוק זה, ביום י"ז באדר התשס"ב (1 במרס 2002).

(ב) תחילתו של סעיף 35א(ב) בחוק רשות הנמלים והרכבות, כנוסחו בסעיף 25 לחוק זה, ביום כ"ז בטבת התשס"ג (1 בינואר 2003).

³⁰ חוקי אי"י, כרך ב', פרק קל"ז, עמ' 1374.

³¹ ס"ח התשמ"ח, עמ' 128; התש"ס, עמ' 113.

³² ס"ח התשנ"ז, עמ' 156.

³³ ס"ח התשכ"א, עמ' 45; התש"ט, עמ' 278.

תיקון חוק
ההגבלים העסקיים
- מס' 7

תיקון חוק
הרשות הלאומית
להסמכת מעבדות

תיקון חוק
רשות הנמלים
והרכבות - מס' 11

תחילה

פרק ט': מס הכנסה

27. בפקודת מס הכנסה³⁴ –

תיקון פקודת
מס הכנסה –
מס' 129

(1) בסעיף 2(2) –

(1) בפסקת משנה (א), אחרי "שימוש ברכב" יבוא "או ברדיו טלפון נייד";

(2) בפסקת משנה (ב), אחרי "השימוש ברכב" יבוא "או ברדיו טלפון נייד";

(2) בסעיף 11ב –

(א) בסעיף קטן (א)(1) –

(1) בהגדרה "אזור באר שבע והנגב", בפסקה (2), בסופה יבוא:

"מועצה אזורית שפיר – קוממיות, רווחה, חזון יחזקאל (אלומה), זבדיאל; מועצה אזורית יואב – גת, גלאון, בית ניר, בית גוברין, נגבה, נחלה; מועצה אזורית הר חברון, ורדון";

(2) אחרי ההגדרה "אזור באר שבע והנגב" יבוא:

"נפת באר שבע" – נפת באר שבע כפי שנקבעה בהחלטת הממשלה לפי סעיף 3 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948³⁵;

(3) אחרי ההגדרה "תושב אזור באר שבע והנגב" יבוא:

"תושב נפת באר שבע" – יחיד שמקום מגוריו הקבוע הוא כנפת באר שבע ואינו תושב אחד היישובים המפורטים בפסקאות (1) עד (6) להגדרה "אזור באר שבע והנגב";

(ב) בסעיף קטן (ב) –

(1) ברישה, אחרי "תושב אזור באר שבע והנגב" יבוא "או תושב נפת באר שבע";

(2) בפסקה (2), אחרי "אזור באר שבע והנגב" יבוא "או אם הוא תושב אזור נפת באר שבע";

(ג) בסעיף קטן (ד), אחרי "תושב אזור באר שבע והנגב" יבוא "או תושב נפת באר שבע";

(ד) בסעיף קטן (ה), אחרי "לאזור באר שבע והנגב" יבוא "או מחוץ לנפת באר שבע";

(ה) בסעיף קטן (ו), אחרי "אזור באר שבע והנגב" יבוא "או נפת באר שבע".

פרק י': התליית חקיקה

28. בחוק הבטחת הכנסה (תיקון מס' 15), התשס"א-2001³⁶, בסעיף 3(ב), במקום "כ"ה בתשרי התשס"ג (1 באוקטובר 2002)" יבוא "ט"ז בתשרי התשס"ה (1 באוקטובר 2004)".

תיקון חוק
הבטחת הכנסה
(תיקון מס' 15)
– מס' 2

³² ס"ח התשנ"ז, עמ' 156.

³³ ס"ח התשכ"א, עמ' 45; התש"ט, עמ' 278.

³⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; התשס"א, עמ' 240.

³⁵ ע"ר 2, התש"ח, תוס' א', עמ' 1.

³⁶ ס"ח התשס"א, עמ' 122 ועמ' 238.

29. בחוק השאלת ספרי לימוד, התשס"א-2000³⁷ -

(1) בסעיף 7 -

(א) במקום "התשס"ג" יבוא "התשס"ו";

(ב) בכל מקום, במקום "התשס"ד" יבוא "התשס"ז" ובמקום "התשס"ה" יבוא "התשס"ח";

(ג) במקום "התשס"ו" יבוא "התשס"ט";

(2) בסעיף 8, במקום "שבשנת הלימודים התשס"א או התשס"ב" יבוא "שבאחת משנות הלימודים התשס"א עד התשס"ה".

30. בחוק חינוך חינם לילדים חולים, התשס"א-2001³⁸ -

(1) בסעיף 5(ב), במקום "י"ז בניסן התשס"ב. (30 באפריל 2002)" יבוא "כ"א בניסן התשס"ה (30 באפריל 2005)";

(2) בסעיף 7, במקום "התשס"ג" יבוא "התשס"ו", ובמקום "התשס"ה" יבוא "התשס"ח".

31. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 12), התשס"א-2001³⁹, בסעיף 4, במקום "י"ז בטבת התשס"ב (1 בינואר 2002)" יבוא "כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005)".

32. בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות), התשס"א-2001⁴⁰ -

(1) בסעיף 15(ב) ו-16(ג), בכל מקום, במקום "ט"ז בטבת התשס"ב (31 בדצמבר 2001)" יבוא "כ"ו בטבת התשס"ג (31 בדצמבר 2002)";

(2) בסעיף 20(א)1, במקום "ט"ז בטבת התשס"ב (31 בדצמבר 2001)" יבוא "י"ט בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004)".

33. שר הבינוי והשיכון יקבע תנאים לזכאות לתשלום המענק לפי סעיף 6 לחוק הלוואות לדירור, התשנ"ב-1992⁴¹, לגבי התקופה שמיום י"ז בטבת התשס"ב (1 בינואר 2002) ועד ליום פרסומו של חוק זה.

34. בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2001), התשס"א-2001⁴², בסעיף 23, במקום "ט"ז בטבת התשס"ב (31 בדצמבר 2001)" יבוא "י"ט בטבת התשס"ה (31 בדצמבר 2004)".

35. לא יהיה אדם זכאי להטבות על פי חוק הדירור הציבורי (זכויות רכישה), התשנ"ט-1998⁴³, בתקופה שמיום י"ז בטבת התשס"ב (1 בינואר 2002) עד יום פרסומו של חוק זה.

³⁷ ס"ח התשס"א, עמ' 12 ועמ' 228.

³⁸ ס"ח התשס"א, עמ' 128 ועמ' 239.

³⁹ ס"ח התשס"א, עמ' 119 ועמ' 241.

⁴⁰ ס"ח התשס"א, עמ' 236.

⁴¹ ס"ח התשנ"ב, עמ' 246; התשס"א, עמ' 239.

⁴² ס"ח התשס"א, עמ' 227.

⁴³ ס"ח התשנ"ט, עמ' 2.

פרק ו"א: הוראות שעה לשנת 2002

סימן א': הגדרות

36. בפרק זה -

הגדרות

"היום הקובע" - ט"ז בטבת התשס"ב (31 בדצמבר 2001);

"התקופה הקובעת" - התקופה שמיום י"ז באדר התשס"ב (1 במרס 2002) עד יום כ"ו בטבת התשס"ג (31 בדצמבר 2002);

"הפקודה" - פקודת מס הכנסה;

"חוק הביטוח הלאומי" - חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995⁴⁴.

סימן ב': ביטוח לאומי

37. - השכר הממוצע - בתקופה הקובעת, על אף האמור בהגדרה "השכר הממוצע" שבסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי ובסעיף 2 לאותו חוק, יהיה השכר הממוצע, השכר הממוצע ביום הקובע; הוראה זו לא תחול -

(1) לענין גמלאות המשתלמות לפי פרק ט' לחוק הביטוח הלאומי;

(2) לענין מקדמות על חשבון דמי ביטוח ששולמו לפי פרק ט"ו לחוק הביטוח הלאומי בתקופה שמיום י"ז בטבת התשס"ב (1 בינואר 2002) ועד יום כ"ח בניסן התשס"ב (31 במרס 2002).

38. - נקודת קצבה - בתקופה הקובעת -

הוראות שעה

(1) על אף האמור בהסכמים שנערכו לפי סעיף 9 לחוק הביטוח הלאומי, יהיה ערך נקודת הקצבה, לענין קצבת ילדים, ערך נקודת הקצבה ביום הקובע;

(2) בסעיף 68(א) לחוק הביטוח הלאומי יחולו הוראות אלה:

(א) בפסקה (1), במקום "נקודת קצבה" יבוא "0.88 נקודות קצבה";

(ב) ערך נקודת הקצבה לענין קצבת הילדים יהיה, על אף הוראות הסעיף האמור, ערך נקודות הקצבה ביום הקובע.

(3) בלוח ד', בטור "1997 ואילך" יחולו הוראות אלה:

(א) בשורה הראשונה, במקום "2.00" יבוא "1.76";

(ב) בשורה השנייה, במקום "4.05" יבוא "3.56";

(ג) בשורה השלישית, במקום "5.00" יבוא "4.40";

(ד) בשורה הרביעית, במקום "5.00" יבוא "4.40";

(ה) בשורה החמישית, במקום "5.00" יבוא "4.40".

סימן ג': מס הכנסה

39. בשנת המס 2002 ייקרא סעיף 11 לפקודה בשינויים אלה:

(1) בסעיף קטן (א), בהגדרה "אזור באר שבע והנגב" -

(1) בפסקה (1), המילה "מיתר" - תימחק;

סעיף 111 לפקודת מס הכנסה - הוראות שעה

⁴⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

- (2) אחרי פסקה (1) יבוא:
 "1א) מיתר";
- (3) בפסקה (2), המילה "ערד" – תימחק;
 (4) אחרי פסקה (2) יבוא:
 "2א) ערד";
- (5) בפסקה (5), המילים "ירוחם, דימונה" – יימחקו;
 (6) אחרי פסקה (5) יבוא:
 "5א) ירוחם, דימונה";
- (2) בסעיף קטן (ב) –
- (א) ברשיה, במקום "167,500 שקלים חדשים" יבוא "123,000 שקלים חדשים";
- (ב) בפסקה (1), במקום "5%" יבוא "3%";
- (ג) אחרי פסקה (1) יבוא:
 "1א) אם הוא תושב אחד היישובים המפורטים בפסקה (1א) להגדרה "אזור באר שבע והנגב" – 7%";
- (ד) בפסקה (2), במקום "10%" יבוא "8%";
- (ה) במקום פסקה (3) יבוא:
 "3) אם הוא תושב אחד היישובים המפורטים בפסקה (2א) או (3) להגדרה "אזור באר שבע והנגב" או אם הוא תושב נפת באר שבע – 10%";
- (ו) בפסקה (4), במקום "15%" יבוא "13%";
- (ז) בפסקה (5), במקום "20%" יבוא "18%";
- (ח) אחרי פסקה (5) יבוא:
 "5א) אם הוא תושב אחד היישובים המפורטים בפסקה (5א) להגדרה "אזור באר שבע והנגב" – 20%".

40. בשנת המס 2002 ייקרא סעיף 121(ב1) לפקודה כך:

"(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א1), בשנת המס 2002 יחולו לגבי הכנסה חייבת מייגיעה אישית או לגבי הכנסה חייבת של יחיד שמלאו לו 60 שנים בשנת המס, השיעורים האלה:

על כל שקל חדש החל מ-28,410 השקלים החדשים הראשונים – 10%, ועל כל שקל חדש נוסף עד לסכום של 42,630 שקלים חדשים – 20%."

סימן ד': היטל על בעלי הכנסות גבוהות

פרשנות

41. (א) בסימן זה –

"הכנסה חייבת" – הכנסה חייבת כהגדרתה בפקודה, לרבות השבח החייב במס, כמשמעותו בחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג-1963⁴⁵;

⁴⁵ ס"ח התשכ"ג, עמ' 405.

(ב) לכל מונח בסימן זה תהיה המשמעות שיש לו בפקודה, זולת אם יש בסימן זה הוראה מפורשת אחרת.

42. יחיד שהתקיים בו, בשנת המס 2002, לפחות אחד מאלה, ישלם היטל בשיעור של 0.5% מהכנסתו החייבת באותה שנת מס (בסימן זה – ההיטל):

היטל בשנת המס 2002

- (1) הכנסתו החייבת עלתה בשנת המס על 500,000 שקלים חדשים;
- (2) הכנסתו החייבת לפי סעיף (1) ו-(2) לפקודה, עלתה בשנת המס על 360,000 שקלים חדשים.

43. על אף הוראות סעיף 39 יופחת ההיטל שבו חב יחיד כאמור באותו סעיף, כמפורט להלן:

הפחתת ההיטל

- (1) לגבי יחיד שהכנסתו החייבת בשנת המס 2002 לא פחתה מ-500,000 שקלים חדשים ולא עלתה על 525,000 שקלים חדשים – בסכום השווה ל-10% מההפרש שבין 525,000 שקלים חדשים לבין הכנסתו החייבת;
- (2) לגבי יחיד שהכנסתו החייבת בשנת המס 2002 לפי סעיף (1) ו-(2) לפקודה לא פחתה מ-360,000 שקלים חדשים ולא עלתה על 378,000 שקלים חדשים, וסך כל הכנסתו החייבת באותה שנת מס לא עלתה על 378,000 שקלים חדשים – בסכום השווה ל-10% מההפרש שבין 378,000 שקלים חדשים לבין הכנסתו החייבת.

44. ההוראות לפי הפקודה יחולו, בשינויים המחויבים, על ההיטל כאילו היה מס, זולת אם נקבע אחרת לענין מסוים לפי סימן זה, לרבות ההוראות שענינן מקדמות, ניכוי במקור, גביה ועונשין.

החלת הוראות פקודת מס הכנסה

45. שר האוצר ממונה על ביצוע סימן זה ורשאי הוא להתקין תקנות לביצועו; בתקנות כאמור רשאי שר האוצר לקבוע, בין השאר, שיעור מקדמות העולה על השיעור הקבוע לפי הפקודה.

ביצוע ותקנות

סימן ה': העברות מיוחדות

46. נוסף על התמלוגים לפי סעיף 35א(ב) בחוק רשות הנמלים והרכבות, תעביר רשות הנמלים והרכבות למדינה, בתוך שבוע ימים מפרסומו של חוק זה, תמלוגים נוספים של 350 מיליון שקלים חדשים.

חוק רשות הנמלים והרכבות – הוראת שעה

47. נוסף על התשלומים לפי סעיף 44 בחוק רשות הדואר, התשמ"ו-1986⁴⁶ (להלן – חוק הרשות), בשנת הכספים 2002, תעביר רשות הדואר למדינה תשלום נוסף בסכום של 200 מיליון שקלים חדשים, וזאת מן הכספים הצבורים בקרנות לפי סעיף 42 בחוק הרשות; התשלום הנוסף לפי סעיף זה יועבר למדינה בארבעה סכומים שווים: ב-1 במרס, ב-1 במאי, ב-1 באוגוסט וב-1 בנובמבר לשנת 2002, והוראות סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) של סעיף 44 בחוק האמור לא יחולו עליו, ואולם אם ראה שר התקשורת כי רשות הדואר, עקב מצבה הכלכלי, אינה יכולה לעמוד בתשלום הרביעי, רשאי הוא לפטור אותה ממנו.

חוק רשות הדואר – הוראת שעה

סימן ו': עידוד השקעות הון

48. (א) על אף האמור בחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959⁴⁷, בסעיף 40 – (1) בסעיף קטן (א1), במקום הרישה, המסתיימת במילים "הוכיח בעל המפעל המאושר" יבוא "בעל מפעל מאושר אשר יוכיח", אחרי "בנין תעשייתי משופץ"

חוק לעידוד השקעות הון – הוראת שעה

⁴⁶ ס"ח התשמ"ו, עמ' 79.

⁴⁷ ס"ח התשי"ט, עמ' 68; התשס"א, עמ' 78.

יבוא "ישולמו לו, בתוך שישים ימים, שלושים אחוזים ממענק ההשקעה, למעט החלק שתשלמו עוכב על פי סעיף 40ט (להלן) – החלק הראשון של מענק ההשקעה" ובמקום "ישולם המענק" יבוא "ישולם חלק המענק כאמור";
 (2) בסעיף קטן (ב), במקום "מענק השקעה" יבוא "החלק הראשון של מענק ההשקעה";
 (3) בסופו יבוא:

"(ד) יתרת מענק ההשקעה תשולם בתוך שישים ימים לאחר אישור תקציב המדינה לשנת הכספים 2003; תשלום יתרת מענק ההשקעה יישא הפרשי הצמדה וריבית, כמשמעותם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, מיום תשלום החלק הראשון של מענק ההשקעה ועד יום התשלום לבעל המפעל המאושר."

(ב) סעיף זה יחול על מענקי השקעה שישולמו מיום תחילתו של חוק זה ועד ליום כ"ו בטבת התשס"ג (31 בדצמבר 2002), ובלבד שמענקי ההשקעה כאמור הם בגין תכנית שאושרה על פי בקשה לאישור תכנית שהוגשה למינהלה ביום ג' בתשרי התשס"ב (20 בספטמבר 2001) או לאחריו, והתכנית לא אושרה לפני יום תחילתו של חוק זה.

סימן ז': תכנון ובניה

חוק התכנון
 והבניה –
 הוראת שעה

49. בתקופה הקובעת, על אף האמור בסעיף 32(ו) לחוק זה, הוראות סעיף 19 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, כנוסחו לפי חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 53), התשס"א-2000⁴⁸ (להלן – תיקון מס' 53), יחולו גם על השבחה במקרקעין שנוצרה לפני פרסומו של חוק זה, ובלבד שבעל המקרקעין קיבל היתר בניה או העביר את המקרקעין או את החכירה לדורות בהם, לפי הענין, בתקופה שמיום תחילתו של תיקון מס' 53 ועד ח' בניסן התשס"א (ו באפריל 2001) ובתקופה שמיום י"ז בטבת התשס"ב (1 בינואר 2002) ועד יום פרסומו של חוק זה.

פרק י"ב: שונות

תיקון חוק
 העסקת עובדים
 על ידי קבלני
 כוח אדם –
 מס' 3

50. (א) בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996⁴⁹, אחרי סעיף 13 יבוא:

13א. סעיפים 12 ו-13 לא יחולו על עובד של קבלן כוח אדם המועסק אצל מעסיק בפועל בתפקירי מחשוב; לענין זה, "תפקירי מחשוב" – תחזוקה, פיתוח והטמעה של מערכות מחשוב.

(ב) תחילתה של הוראת סעיף 13א לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, כנוסחה בסעיף קטן (א), ביום י"ז באדר התשס"ב (1 במרס 2002).

51. בחוק הפחתת הגירעון, התשנ"ב-1992⁵⁰ –

(1) בסעיף 3 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "עד 2003" יבוא "ו-2001";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "בשנות התקציב 2001 ו-2002" יבוא "בשנת התקציב 2001", במקום "ובלבד שמדי שנה יפחת שיעור הגירעון הכולל" יבוא "ובלבד שהשיעור האמור יפחת" ובמקום "שנקבע לפי חוק זה לשנה שקדמה לה" יבוא "לשנת 2000";

⁴⁸ ס"ח התשס"א, עמ' 44.

⁴⁹ ס"ח התשנ"ז, עמ' 201; התשס"א, עמ' 234.

⁵⁰ ס"ח התשנ"ב, עמ' 45; התש"ס, עמ' 66.

(ג) סעיף קטן (ג) – בטל;

(2) אחרי סעיף 3 יבוא:

4. (א) בשנת התקציב 2002 לא יעלה הגירעון הכולל על 3% מן
בשנים 2002
עד 2005
התמ"ג.
- (ב) בשנת התקציב 2003 לא יעלה הגירעון הכולל על 2% מן
התמ"ג.
- (ג) בשנת התקציב 2004 לא יעלה הגירעון הכולל על 1.5%
מן התמ"ג.
- (ד) בשנת התקציב 2005 לא יעלה הגירעון הכולל על 1% מן
התמ"ג.

52. בחוק מילווה קצר מועד, התשמ"ד-1984⁵¹, בסעיף 1 -

- (1) בסעיף קטן (א), הסיפה המתחילה במילים "ובלבד שסך כל" - תימחק;
(2) סעיפים קטנים (ב) עד (ד) - בטלים.

תיקון חוק
מילווה קצר
מועד - מס' 8

53. בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001⁵² -

- (1) בסעיף 13(ב), במקום פסקאות (1) ו-(2) יבוא:

תיקון חוק
תאגידי מים
וביוב

(1) המחיר המקורי של נכס יהא שוויו ביום ההעברה, כפי שנקבע בהתאם
לכללים לפי סעיף 11;

(2) שווי הרכישה יהא שווי הזכות במקרקעין ביום ההעברה, כפי שנקבע
בהתאם לכללים לפי סעיף 11;

(3) יום הרכישה יהיה יום ההעברה;

(4) העברת הזכות במקרקעין מהרשות המקומית לחברה תחויב במס רכישה
בשיעור של 0.5% משווייה לפי פסקה (2) ולא תחויב במס מכירה;

לענין זה, "יום ההעברה" - יום חתימת הסכם ההעברה של הנכסים מהרשות
המקומית לחברה;

(2) בסעיף 149, במקום "בסעיף זה ובסעיף 150" יבוא "בסעיף זה, ובסעיפים 149 ו-
150".

(3) אחרי סעיף 149 יבוא:

149 א. (א) הוראות חוק זה יחולו גם על חברה שזכתה במכרז
להפעלת משק המים והביוב של רשות מקומית, שפורסם ערב
תחילתו של חוק זה, וזאת אף אם לא מתקיים בה האמור בסעיפים
73 ו-74, ובלבד שנתקבל לכך אישור הממונה.

"החלת החוק
על חברה
להפעלת משק
המים והביוב

(ב) הממונה רשאי להתנות את אישורו בתנאים, לרבות
לענין שינוי במסמכי ההתאגדות של החברה הזוכה, שינוי בתנאים
בהסכם שאמור להיחתם בין החברה הזוכה והרשות המקומית,
ובכל תנאי אחר שייראה לו דרוש להשגת מטרותיו של חוק זה.

⁵¹ ס"ח התשמ"ד, עמ' 69; התשנ"ו, עמ' 376.
⁵² ס"ח התשס"א, עמ' 454.

(ג) הממונה רשאי להתנות את אישורו בכך שהרשות תקים חברה לפי חוק זה, אשר תתקשר בהסכם עם החברה הזוכה, בתנאים שיקבע הממונה, ויראו לענין זה את החברה הזוכה כחאגיד אשר ניתן לתת לו רישיון משנה לפי סעיפים 24 או 25, בשינויים המחויבים ובשינויים שיקבע הממונה.

(4) סעיף 154 – בטל.

תיקון חוק
לעידוד השקעות
הון – מס' 53

54. בחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959⁵³ (להלן – החוק לעידוד השקעות הון) –

(1) בסעיף 18(א), במקום "ט"ז בטבת התשס"ב (31 בדצמבר 2001)" יבוא "כ"ו בטבת התשס"ג (31 בדצמבר 2002)";

(2) בסעיף 47(א1), במקום "ט"ז בטבת התשס"ב (31 בדצמבר 2001)" יבוא "כ"ו בטבת התשס"ג (31 בדצמבר 2002)";

(3) בסעיף 53(ב), במקום "2001" יבוא "2002";

(4) בסעיף 53(א), במקום "2001" יבוא "2002";

(5) בסעיף 94(א), בפסקה (א5), במקום "ט"ז בטבת התשס"ב (31 בדצמבר 2001)" יבוא "כ"ו בטבת התשס"ג (31 בדצמבר 2002)".

תיקון חוק
סדר הדין
הפלילי (תיקון
מס' 28) – מס' 2

55. בחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 28), התש"ס-2000⁵⁴, בסעיף 2 –

(1) במקום "ביום ד' בסיון התשס"ב (15 במאי 2002)" יבוא "ביום כ"ז בטבת התשס"ג (1 בינואר 2003)";

(2) המילים "ואולם לענין עבירות שדינן 10 שנות מאסר ומעלה, תהא תחילתו ביום כ"ט בחשון התשס"ב (15 בנובמבר 2001)" – יימחקו.

תיקון חוק
סדר הדין
הפלילי (תיקון
מס' 28) – תחילה

56. תחילתה של פסקה (2) של סעיף 55 לחוק זה ביום כ"ט בחשון התשס"ב (15 בנובמבר 2001).

57. תחילתו של חוק זה ביום י"ז בטבת התשס"ב (1 בינואר 2002). אלא אם כן נקבע בו אחרת.

ס י ל ב נ ש ל ו ם
ש ר ה א ו צ ר

א ר י א ל ש ר ו ן
ר א ש ה מ מ ש ל ה

א ב ר ה ם ב ו ר ג
י ו ש ב ר א ש ה כ נ ס ת

מ ש ה ק צ ב
נ ש י א ה מ ד י נ ה

⁵³ ס"ח התשי"ט, עמ' 68; התשס"א, עמ' 78.

⁵⁴ ס"ח התש"ס, עמ' 242.

תקציב משרד מבקר המדינה לשנת 2002*

באלפי שקלים

סעיף	שם חשבון	הצעת תקציב 2002		ההוצאה למעשה
		הטכום	שיא כ"א	
11	משרד מבקר המדינה	177,287	536	149,216
01	ניהול ומטה	19,433	52	15,904
01.01	הנהלה	4,045	11	3,275
01.02	תכנון עריכה וייעוץ	7,575	26	6,321
01.03	אורחים ושיתוף פעולה בין-לאומי	150	200	137
01.04	הדרכה	1,576	5	1,803
01.05	אמרכלות שיא כוח אדם	1,471	10	1,303
01.06	אמרכלות רכישות	4,616		3,065
02	ביצוע הביקורת	121,264	385	100,079
02.01	ביקורת משרדי ממשלה	31,425	141	28,123
02.02	ביקורת מערכת הביטחון	18,082	61	13,729
02.03	ביקורת רשויות מקומיות	17,339	67	14,742
02.04	ביקורת איגודים ממשלתיים	14,088	46	12,712
02.05	ביקורת פעולות ענ"א	4,582	13	3,633
02.08	ביקורת בחו"ל	120	150	136
02.07	אמרכלות שיא כוח אדם	9,093	57	8,055
02.08	אמרכלות רכישות	28,535		18,949
03	נציבות תלונות הציבור	27,000	99	21,736
03.01	הנהלה	2,217	7	1,762
03.02	הטיפול בתלונות	13,163	73	11,634
03.03	אמרכלות שיא כוח אדם	2,808	19	2,488
03.04	אמרכלות רכישות	8,812		5,851
04	הוצאות חד פעמיות	5,800		11,498
04.02	בניה ותחזוקה	1,200		3,108
04.04	מחשוב	3,350		2,721
04.05	מחשוב בחירות לרשומ"ק ונת"צ			112
04.07	מימון בחירות - תשלום לרו"ח			235
04.09	שכירות ומעבר - לשכה בירושלים			5,322
04.10	אבטחה		851	
04.11	מרכזיות		600	
04.12	מבנה משרד בקרית הלאום	250	200	
04.13	מבנה חדש בתל אביב	1,000		

* נקבע בוועדת הכספים של הכנסת על פי הצעת מבקר המדינה ובהתאם לסעיף 14 לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח חדש].

סעיף	שם חשבון	הצעת תקציב 2002		תקציב מקורי	הוצאה למעשה
		הסכום	שיא כ"א		
05	רזרבה	3,800		4,640	2000
05.01	רזרבה לשכר	2,800		3,540	
05.02	רזרבה לרכישות	1,000		1,100	

- מבקר המדינה רשאי להעביר כל סכום של הוצאה מתכנית אחת לתכנית אחרת בתקציב משרד מבקר המדינה (להלן – המשרד), או לתכנית חדשה שתיווסף לתקציב המשרד ובלבד שהוא לא ישנה בדרך זו תכנית בסכום העולה על הסכום שנקבע מפעם לפעם לענין סעיף 11(א) לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, ועל 15% מהתכנית המקורית, אלא באישורה המוקדם של ועדת הכספים של הכנסת (להלן – הועדה).
- מבקר המדינה רשאי להעביר כל מספר משרות, יחד עם סכום ההוצאה הדרוש להן, או בלעדיו, מתכנית אחת לתכנית אחרת בתקציב המשרד, או לתכנית חדשה שתיווסף לתקציב המשרד, ובלבד שהוא לא ישנה בדרך זו תכנית במספר העולה על 50 ועל 20% ממספר המשרות בתכנית המקורית, אלא באישורה המוקדם של הועדה.
- נותר סכום עודף בתקציב המשרד לשנת הכספים 2001, רשאי מבקר המדינה להתיר את השימוש באותו סכום בשנת 2002 לתכנית שבה נכלל או לתכנית אחרת שבאותו תקציב. הותר שימוש בסכום עודף כאמור, ייווסף הסכום לתקציב של שנת הכספים 2002 בהתאמה כאילו היה חלק ממנו.

י"ז בטבת התשס"ב (1 בינואר 2002)

יעקב ליצמן

יושב ראש ועדת הכספים של הכנסת

